

Druhé soumodulí

bylo pojaté trochu
netradičně:

- trvalo od 1. října do 19. října 2008, (Zababov by nad tím zblednul závistí),
- mělo dvě části:
 - zkoušku pospojování všech rozpracovaných modulů do jednoho celku,
 - jízdní zkoušky tří modulů, které jsou osazeny kolejiemi

Protože jsme hodně jezdili a o to míň fotili, tak jsme si to také užili podstatně víc, než teď vy.

Jízdní zkoušky

Takhle vypadal layout moduliště pro jízdní zkoušky. Zkoušela se jízda vpřed, jízda vzad, stání na místě. Jezdil Ondra. Já jsem přistavoval vagony, rozpojoval vagony.....

Jeden nepříjemný poznatek – u třetího modulu nám utekla jedna kolejnice výškově asi o 0,5mm. Vidět to není, ale buď na sebe neseď čela modulů a kolejnice ano, nebo sedí čela modulů a hrozně to skáče.

Množstevní zkoušky

Protože nám jezdí už tři lokomotivy na DDC, pochopitelně jsme je prohnali současně, a nebyla to tak úplně sranda s jedním ovladačem na takovém kousku trati.

I čelní srážka byla.

Pak se divte, že jsem nestíhal fotit.

Zátěžové zkoušky

Jedna z lokomotiv, kterou jsme proháněli, byla V100.

A tak nás napadlo zkusit zlomit rekord v počtu tažených vozů z

<http://www.trainmania.info/>
(33 vagonů), ale bohužel se nevešly.

V plném počtu

Druhým cílem druhého soumodulí bylo vyzkoušet sestavení všech rozpracovaných modulů.

Sledovalo se:

- čas na sborku a rozborku,
- počet šroubů, maticek a podložek použitých a spadných na zem,
- celková stabilita výsledné sestavy a její kvrdlení do stran,
- bolest v zádech v průběhu sestavování a při finálním narovnání se.

Z jiné strany

Výsledná sestava z jiného pohledu. Nádraží, které zde časem vyroste, už má jméno Ondřejov. Ondra to ale odsouhlasil za podmínky, že další nádraží se bude jmenovat Mírov.

Tak sháním TT Kajínka.

V pravém horním rohu je vidět část posledního kolejiště (více v sekci historie), které muselo kvůli soumodulí na chvíli opustit svůj růžek vedle umyvadla.

Pod kolejištěm je ještě k vidění nezbytná pomůcka pro stavbu kolejišť, tzv.

Géčko.

